

Kapitánem se může stát vážně úplně každý. A to i přesto, že pokud jste motorovou loď předtím neřídili, nebude první dojem ještě z břehu právě nejkldnější. Většina z nich je 10 až 15 metrů dlouhá a až 4 metry široká. V přístavišti vám instruktor vysvětlí co a jak. Chvilí se budete ztrácet a myslet, že to nemůžete zvládnout. Jakmile vyplujete, kanál či koryto řeky se vám budou zdát příliš úzké. Naštěstí existují tyče, s jejichž pomocí si lze udržet distanc. A sotva je novopečený kormidelník trochu schopný udržovat kurz, přichází další drama: blíží se první zdymadlo. Znamená to snížit tempo a bachratý člun vtěsnat do úzkých vrat – na první pokusy vzrušující zážitek, potřetí už rutina. A což teprve, když se nádrž zdymadla začne šumivě naplňovat vodními spoustami. Ačkoliv se zdymadla dají lehce zvládnout, musí zabrat každý člen posádky.

Správně uvázat loď, vyčkat, až se zavřou vrata a komora naplní, a poté, co se křídla vrat opět otevřela, včas odvázat plavidlo, pozdravit se se strážci, a okolní krajina může zas zvolna uplývat.

FOTO: MARIAN S. SUCHA

Motor lodi je téměř bezhlučný, jen tak potichu přede. Neruší ani vás a především ani přírodu, a tak volavky dál budou sedět jen pár metrů od vaší lenivě proplouvající lodě. Rychleji než 10 km/hod se většinou jednak nesmí, a navíc mají lodě zabudován omezo-vač. Řídit takovou loď je vážně naprosto snadné a navíc se nemusíte bát, že byste ji zničili. Boky, příď i záď obepíná gumový pás a navíc několik bójek.

Poznávat krajinu z hladiny je naprosto odlišný zážitek, řeka vám vyjeví věci nové a nečekané. Pokud se plavíte a nečeká vás zrovna žádné zdymadlo, kromě kormidelníka mají všichni volno. Když je hezky, stačí vytáhnou plastové židle na palubu anebo si tam jen lehnout. A když prší, místa uvnitř lodi je víc než dost. Plavba po kanále se dá pojímat mnoha způsoby. Můžete se vydat třeba jen na prodloužený víkend, a pak většinu dne strávíte na vodě, chcete-li ujet co

nejvíce. Takový týden vám dá mnohem větší volnost. Plavbu si krásně rozložíte. Po několika hodinách můžete „zakotvit“ a vyjet poznávat okolí na kole. Anebo vyhodit kotvu ve skryté zátce a nikým nerušení oběd-ovat nebo se koupat.

Francie

Není zaslíbenější země pro dovolenou na hausbótu než Francie. Tamní síť kanálů a vodních cest, umožňující tento typ vodní turistiky, je nejdelší v Evropě. Umělé vodní cesty se tu zakládaly už za Římanů. První zdymadla vznikla už začátkem 16. století. A o dvě století později nastal jejich pravý boom. Kanály vzájemně propojily skoro všechny velké řeky.

Vznikla tak jedinečná síť vodních cest, která je i dnes ještě téměř dvakrát delší než francouzské dálnice, a těch je více než 6000 km. Suma sumárum ve Francii existovalo asi 13 200 km splavných vodních cest, avšak dnes už lodě plují „jen“ po 8000 km. Po této

síti kanálů kdysi proudilo nejrůznější zboží z provincie do hlavního města Paříže. Z námořních přístavů putovalo zboží z nových zemí do vnitrozemí, kde vznikaly nové dílny a fabriky. Pro nákladní lodě to byl kvetoucí obchod až do doby, kdy proud zboží po vodních cestách vyschl, protože po kolejích a po silnici to šlo rychleji. Větší část kanálů starých dvě či dokonce tři století upadla do spánku. Zůstaly oázy klidu, které dnes oživil cestovní ruch.

Canal du Midi: ze Středozemí k Atlantiku

Je-li Francie pro dovolenkové kapitány země zaslíbenou, pak proslulý Canal du Midi je jakýmsi diamantem na vzácném prstenu. Pomalu bafá Penichette pod zelenou listnatou střechou. Sluneční paprsky si hrají v bujných korunách platanů. Pod nimi se zeleně blýská voda kanálu. Vážky si občas sednou k odchodu na záda posádky a na březích zpívají cikády blues o konci léta. Dovolená na hausbótu v jižní Francii, to je požitkové koukání a pohodlné šífování.